

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 190.

Göteborg den 12 september 1963.

Hej då, Lillasyster!

I går kom ett stort paket från Tokyo. På ena långsidan står med väldiga bokstäver F R A G I L E. Och det är verkligen en så fin förpackning, så jag tänkte att den tar jag inte upp, utan den får stå som den är. Men så upptäckte jag att ~~huvan~~, som låg över täckte hela kartongen på alla sidor utom bottnen. Den gick att ta av, vilket jag gjorde. Inuti hade varorna förpackats i mindre kartonger som låg så fint packade, så jag rörde dom inte utan satte på huven igen. Detta gjorde jag i dag. I går kom jag ihåg att du någon gång skrivit om att ett pottet skulle komma, vilket jag skulle förvara tills ni kom hem. Men jag kunde inte komma ihåg vad det skulle vara. Varför jag tog fram dina brev för några månader tillbaka och ögnade igenom dom utan att hitta något om detta. Så tog jag fram pärmen för att backa ändå längre i dag på morron. Men så kom dina väl-signade brev nr 187 och 188 på - 3 dagar! Och allting klarnade. Tack ska du ha! Jag kan inte tänka mej att något ska vara sönder. Och i vilket fall som helst så är det väl inget att göra åt saken då man inte öppnat det på posten. Och i så fall skulle man ju misstänka skada. Så om du inte särskilt vill det, så öppnar jag inte denna fina förpackning, utan den får vila någonstans, var jag nu ska få plats med den. Skulle helst vilja ha den i mitt övre skåp i hallen, där jag har en del andra saker som är era. Får väl se hur det går. Jag orkar inte dra igenom mina brev, men jag undrar om jag inte glömt att meddela dej att jag "gratulerade" dej med kr. 10:- som jag inbetalade till ditt konto strax före den 2/8. Jag hade lagt ut 10:- till Elisabet. Och i stället för att ta ut dom ut banken jämnade jag ut det utlägggen med en min egen tia. Det är ju synn om en om man inte meddelar sånt, för en kan ju inte få nåt tack!!! Jag kan inte se att jag har något brev nr 186 från dej. 185 av den 29/8 kom den 2 ds och besvarades med mitt 189 den 4-5 ds. Inte har jag väl fått något mellan dessa?

Jag skall gå in till Gurli någon av de närmaste dagarna - kanske i morron - och skaffa det du vill ha därifrån. Allt annat du beställt skall jag också ordna. Ja, stackars alla dessa människor som drabbas av kräftan. En av mina vänner, Karin Håkansson, har sin mamma på Sahlgrenskas öronavdelning för något som en vanlig människa utläser som cancer innan doktorn sagt något därom. För kanske 7-8 år sen bröt hon först det ena benet och någon tid därefter det andra ~~med~~ har dock kunnat ta sej fram i hemmet med kryckor. I våras kom Karin hem från kontoret på em. och fann sin mamma liggande på köksgolvet för en hjärnblödning. Potasisen stod på och saltet hade hamnat på spisen. Så till sjukhuset med ett ständigt hot att nu måste Karin ta hem henne. Till slut fick hon göra det. En samarit, som gått dit ett par tre timmar på dag kom då tillbaka för lite längre tid pr dag, tror jag. Men annars får hon ligga ensam för Karin måste ju sköta sin tjänst. För resten så bröt denna mamma armen, då hon föll omkull i sitt rum i Vallersvik för ett par år sen. Det har jag kanske skrivit om. Mamman är i min ålder.

Att ta ut en missionär för endast 2 år, nej det låter inte klokt eller ekonomiskt. Jag förstår inte hur dom kan med att begära det! Tacka vet jag Tore, han skulle fått vara hemma hos sin familj till över jul. Men när dom skrev från fältet att han behövdes där vid skolornas början i sept. så for han ut. Bra gjort. Om nu mitt brev kommer ut innan Gunborg Karlsson kommer, så kan du väl hälsa henne från mej. Då kan du ju hälsa henne från Margit Persson också. Ebba är mycket bättre nu, men inte bra. Dom jobbar dock så gott det går. Och det går faktiskt. Ingrid Sæve har haft en liknande historia. Men hon är mycket sämre och får nog sluta sin affär, för hon orkar inte sköta den. Du minns vem hon är? Har Emma Linderoths affär på Gårda.

En liten historia från Vallersvik-veckan. Margit Håkanson samlade ihop en kör för lördag och söndag. Annars sjöng hon solo. På lördagskvällen tackade Elsa Cedergren några av dom som jobbat. Så vände hon sej till Margit och tackade för hennes vackra sång och alldeles särskilt för hennes textuttal, för man hörde ju vartenda ord, sa hon. Då berättade Margit Håkansson följande:

Då jag var likson färdig med min utbildning och skulle ge mej ut och sjunga, var det en människa som sa: Margit Håkansson, kan hon sjunga. Man hör ju vart-
enda ord. Det gör man ju aldrig på operan!!!
Så något om Mimmi Agardh. Då vi åt tillsammans sista dagen sa hon. Du är baptist
Ja, det är jag ju. Det är egentligen jag också, sa Mimmi. Jag tycker att det
är rätt att man ska döpas som vuxen. Men hon orkade liksom inte ordna saken nu
vid sin höga ålder. Det hade jag ju inte annat att Mimmi var baptist till över-
tygelsen. Detta får du inte på något sätt vidröra i brev till LMF eller deras
anhängare. Agnes Prytz ringde här om dagen och ville ha Gerdas adress, vilken
hon fick. Flickornas adress till Californien hade jag inte. Så hon fick ringa
till Åkesson. Jag skulle fått den innan dom reste, men dom glömde det väl.
Du kan vid tillfälle gärna ge mej den maskinskriven. Det kan ju vara roligt att
ha den om man vill dom något.
Den 6 ds fyllde Gerda Liberg 90 år. På söndag fyller Elisabeth Gustafsson 85.
Jag är bjuden till Margareta-skolan kl. 13, vad det nu ska bli för nåt. Kyrk-

kaffe antar jag eller kanske luns ?

Det var sant! Inte tycker jag att Hella ska lyfta upp bilar som hamnat i diket!
Menar du verkligen att den förbipasserande japanen drog sej för att hjälpa
till därför att han trodde att det var eran bil? Utlänningars alltså?
Åkesson har skaffat sej en begagnad men bra bil tror jag. Och det gläder mej
ofantligt. Tänk vad den kommer att förkorta de långa avstånden för honom, då
han ska besöka kroppsligen eller sndligen sjuka medlemmar och ta sej till ut-
posterna å sånt. Här om dan sa han: Ska inte du och jag fara till Hindås en
gång och hälsa på Josefina Henriksson? Visst ville jag. Jag ville så gärna
hälsa på Mina någon gång, men det är ju så långt och dyrt. Och om man då inte
vet om det passar dom, så kan man ju få fara förgäves, vilket ju inte var me-
ningen. - I söndags hade vi brödsbrytelse. Det blir ju alltid längre möte då.
Jag skulle till Shlgr., givk ner och satte mej i föreningsrummet för att invän-
ta att kl skulle bli halv 2. Alla Åkessons kom in så småningom. Barna hoppade
upp i fönstret och bevakade nånting. Rätt vad det var hoppade dom ner förtjust
utropande: Nu gick Elisabeth! Det var hon som hade hållit Åke fången! Ack ja!
Mängder av hälsningar till tvenne kära ätte

Dulge